A nyári szünet utolsó hétvégéjén négynapos kirándulásra mentünk a 6. osztályosokkal a Káli-medencében található Mindszentkállára.

Izgatottan indultam el reggel, hisz tudtam, hogy ismét találkozom a barátnőimmel és az osztálytársaimmal.

Megérkeztünk a káli turistaházhoz és elfoglaltuk a szobákat. Megismertük Lajos bácsit és a családját, akik segítettek nekünk elhelyezkedni, és meséltek a környékről. Délután kürtőskalácsot és langallót sütöttünk kemencében. Nekünk kellett dagasztani és kinyújtani a tésztát. Így sokkal szívesebben fogyasztottuk el, mert mi is részt vettünk a vacsora elkészítésében. Este zenefelismerő verseny és karaoke volt a program. Sokat nevettünk és énekeltünk.

Másnap reggel busszal mentünk a salföldi majorba. Itt megtekinthettük a magyar háziállat fajtákat, fűszer-és gyógynövénykertet. Lehetőség volt még állatsimogatásra, lovaglásra és lovas kocsikázásra. Elsétáltunk a salföldi pálos kolostorromhoz, mely gótikus stílusban épült és meglehetősen épen őrzi egykori formáját. A körülötte lévő fák körbe ölelik a kolostor épületét.

A kolostornál elhelyezett padokon ettük meg az ebédet. Utána izgalmas „kolostor foglaló” számháború kezdődött. Többször is a mi csapatunknak sikerült megszerezni a zászlót. Délután a turistaháznál Lajos bácsiékkal kézműveskedtünk, batikoltunk. Vacsora után indultunk az éjszakai túrára. Egy kijelölt ösvényen haladtunk és többször is ijesztgettek bennünket, ami inkább vicces volt, mint félelmetes. Majd megkerestük a legismertebb csillagképeket az égbolton. Visszaérve a szállásra fáradtan dőltünk az ágyainkba.

Szombaton elsétáltunk a szentbékkállai kőtengerhez. Itt találhatjuk a leglátványosabb sziklaformákat, köztük a hatalmas Ingó-kősziklát, mely egyetlen ember súlya alatt is elmozdul. A kőtenger valódi különlegesség, mely a Pannon-tenger aljzatának maradványa. A sziklákból malomköveket készítettek. Délután elmentünk Kékkútra. Itt fakad a Theodora-forrás, melynek vizét már a római korban is fogyasztották: savanyúvíz forrás. Friss, enyhén szénsavas víz. A túrázás után nagyon jólesett a csapatnak. Majd lehetőségünk volt megkóstolni a házi készítésű kecskesajtot és „kecskefagyit”.

A szállásra visszaérve este egy nagyon jó hangulatú disco volt; sokat táncoltunk, énekeltünk és persze nevettünk.

Másnap reggel elköszöntünk Lajos bácsiéktól, és megköszöntük nekik a tartalmas programokat.

Ebben a négy napban sok élménnyel gazdagodtunk. Ez egy igazán jó csapatépítő kirándulás volt. A közös élmények segítségével sokkal szorosabbak lettek a barátságok és még a másik, velünk kiránduló osztályt is sikerült jobban megismernünk. Örülök, hogy részt vettem ezen a kiránduláson, és bízom benne, hogy még lesz ilyenre lehetőségünk.

Schermann Evelin 7.G